

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਕਰਨ , ਸਭਤੋਂ ਚੰਗਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?

ਉੱਤਰ:- 1. ਉਹ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਟੀਚਰ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਬਾਪ ਯਾਦ ਆਏ ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸਕਣਗੇ ਅਰਥਾਤ ਆਦਿ ਤੋਂ ਪਾਰ ਵਜਾ ਸਕਣਗੇ।
2. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੀ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਹਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਾਪ ਪਹਿਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਭੁੱਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ, ਟੀਚਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਸਭ ਕੋਈ ਇਸ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਵੀ ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਸਮਝਾਉਣਾ। ਇਹ ਹੈ ਅਰਥ ਸਹਿਤ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ ਬਰੇਬਰ ਸਾਡਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਵੀ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਕਰਨ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨਾਲ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਕਰਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਧਨ ਵੀ ਅਥਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਧਨ ਦਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਗਫ਼ਲਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜੋ ਪੂਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਉਹ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਦੀ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਟੀਚਰ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੋਂ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਯਾਦ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪੱਕਾ - ਪੱਕਾ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਵਕਤ ਕੰਸਪੁਰੀ ਆਸੁਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਾਇਨੇਸਟੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਾਂਗੇ। ਜਾ ਉਦੋਂ ਸਕਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਹਾਂ ਬਾਬਾ। ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਵੀ ਹੋ, ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੋ। ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਆਤਮਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਲੈਕਿਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਆਤਮਾ ਵੀ ਪਤਿਤ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਾਂ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਚਲੇ ਆਪਣੇ ਵਤਨ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਵਤਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦਾ ਪਰਾਇਆ ਵਤਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਹਨ। ਕਾਂਗ੍ਰੇਸੀ ਲੋਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ - ਅਸੀਂ ਪਰਾਏ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਅੱਗੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸੀ ਫੇਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅੱਗੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਮਝ ਬੈਠੇ ਸੀ। ਇਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਫੇਰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪਏ ਹਾਂ। ਪਰਾਏ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਦੁੱਖੀ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਯਾਦ ਆਉਣਗੇ। ਪਰ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਾਨਵਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਆਦਿ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਇੱਥੇ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਲਾਮਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਭ ਰਾਜਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਵਪਾਰ ਵੀ ਚੱਲਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਥਾਹ ਧਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਘਾਟਾ ਆਦਿ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਇਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਆਦਿ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸੂਰਗ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਫੇਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। 84 ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲਏ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਤੂਫ਼ਾਨ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵੇਖੋਗੇ, ਸੁਣੋਗੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਸਭਦੇ ਚਿੰਤਰ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੰਡਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ - ਇਹ ਫਲਾਣਾ ਇੰਨੇ ਦਿਨ ਆਇਆ, ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਿਆ ਫੇਰ ਮਾਇਆ ਖਾ ਗਈ। ਮਰ ਗਿਆ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾ ਮਿਲਿਆ। ਇੱਥੇ ਇਸ ਵਕਤ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡੋਗੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੇ। ਉੱਥੇ ਬਾਬਾ, ਮੱਮਾ, ਬੱਚੇ ਸਭ ਹੈ ਨਾ। ਪਰਿਵਾਰ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਅਤੇ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਅਤੇ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹਾਂ ਫੇਰ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚਾਚਾ, ਮਾਮਾ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਸੰਬੰਧ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਗਮ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰ ਤੇ ਚੁੱਕਣਾ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਨਮਸਤੇ - ਨਮਸਤੇ

ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਰਥ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਧੂ -ਸੰਤ ਆਦਿ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ, ਉਹ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਨਿਰਵਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ। ਉਹ ਰਾਜਯੋਗ ਕਿਵੇਂ ਸਿਖਾਉਣਗੇ। ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ ਹੀ ਪ੍ਰਵਿਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ 4 ਭੁਜਾਵਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰਵਿਤੀ ਮਾਰਗ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਤੇ ਨਾਮ ਰਖਿਆ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਸਰਸ੍ਵਤੀ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਹੈ। ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ, 60 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ 60 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਬਾਪ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਬਣ ਗਏ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਾਇਦੇ ਵੀ ਵਿਗੜ ਗਏ ਹਨ। ਛੋਟੇ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਰੂ ਕਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਬਣਦੇ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਸ਼, ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਫੇਰ ਕਿਥੋਂ ਆਉਣਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਕਿਵੇਂ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਿਸਟਰੀ ਚੇਤਨ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਤਾਂ ਜੜ੍ਹ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਹਿਸਟਰੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਚੇਤਨ ਨੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਜੜ੍ਹ ਤਾਂ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਕਿੰਨੇ ਵਕਤ ਤੋਂ ਫਲਾਣੇ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਨੇ ਭਾਰਤ ਤੇ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਤਾਂ ਇਸ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਣ ਰਾਜ ਕਰਕੇ ਗਏ, ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਰਾਜ ਕੀਤਾ - ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਿਸਟਰੀ। ਆਤਮਾ ਚੇਤਨ, ਸ਼ਰੀਰ ਜੜ੍ਹ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਖੇਡ ਹੀ ਜੜ੍ਹ ਅਤੇ ਚੇਤਨ ਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਜੀਵਨ ਹੀ ਉਤਮ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਵੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗਿਣਤੀ ਕਰ ਵੀ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਾਰਾ ਖੇਡ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਹੈ। ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਹੋਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ ਤਾਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਕੀ ਕੰਮ ਦਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਕੋਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਬਾਪ। ਬਾਪ ਹੀ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਪੱਦ ਦਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਅਤੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਪੱਦ ਹੈ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਆਦਿ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸਿੱਖਣਾ ਹੈ। ਹੁਨਰ ਨਾ ਸਿੱਖੇ ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ। ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਹੁਨਰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਕੋਣ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਆਪੇਹੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਰਾਜ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੰਨਾ ਵਕਤ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ ਫੇਰ ਰਾਵਣ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਤੋਂ ਲਿਖੇਟ ਕਰੋ। ਕਾਂਗ੍ਰਸੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਰਾਜ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਲਿਖੇਟ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਸਾਨੂੰ ਲਿਖੇਟ ਕਰੋ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਇਵੇਂ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਹੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ, ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਮਰਾਜ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਲਿਖੇਟ ਕੋਣ ਕਰੇਗਾ? ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਲਿਖੇਟ ਕਰ ਗਾਇਡ ਬਣ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਅਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਉਹ ਨਾ ਇੰਨਾ ਦੁੱਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਇੰਨਾ ਸੁੱਖ ਹੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸਭਤੋਂ ਸੁੱਖੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੁੱਖੀ ਵੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਹਿਸਾਬ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੈ! ਜੇ ਰਿਲੀਜਸ ਮਾਇਨਡਡ ਹਨ ਉਹ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਓ ਗੈਡ ਫਾਦਰ, ਲਿਖੇਟਰ। ਤੁਹਾਡੇ ਵੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਡੇ ਦੁੱਖ ਹਰੇ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਲੈ ਚਲੇ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਲੈ ਚਲੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਲੈ ਚਲੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਨਰਸ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਗੱਲ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇੱਕਦਮ ਆਟੇ ਵਿੱਚ ਨਮਕ ਹੈ। ਚੰਡੀਕਾ ਦੇਵੀ ਦਾ ਵੀ ਮੇਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਚੰਡੀਕਾਵਾਂ ਦਾ ਮੇਲਾ ਕਿਉਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ? ਚੰਡੀ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਬਾਬਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਚੰਡਾਲ ਦਾ ਜਨਮ ਵੀ ਇੱਥੇ ਦੇ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਰਹਿਕੇ, ਖਾ ਪੀਕੇ ਕੁਝ ਦੇਕੇ ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਜੇ ਦਿੱਤਾ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੇਵੇ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। ਸੰਸ਼ਏ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਜਾਕੇ ਬਣਨਗੇ। ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਚੰਡੀਕਾ ਦਾ ਵੀ ਮੇਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਵੀ ਸਤਿਯੁਗੀ ਤਾਂ ਬਣਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਕੁਝ ਵਕਤ ਵੀ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ। ਉਹ ਭਗਤ ਲੋਕੀ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ, ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦੇ ਕੇਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਾਲੀ ਗੀਤਾ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਤਾਂ ਸਭ ਆਸ਼ਿਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਆਰਟ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਫਸਟਕਲਾਸ ਸੀ। ਫੇਰ ਕੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਅੰਨ੍ਹਾ, ਕਾਣਾ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨੈਚਰਲ ਸ਼ੇਭਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਨੈਚਰਲ ਬਿਊਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਸਭ ਸਮਝਾਕੇ ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ, ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਤਿੰਨੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤਿੰਨੇ ਵਰਸੇ ਮਿਲਣਗੇ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸੱਕਣਗੇ। ਫੇਰ ਮੁਕਤੀ

ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ।

ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਸਾਖਸਤਕਾਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਬਾਬਾ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਸਾਰੀ ਇੱਥੇ ਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ। ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਜਾਂ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਆਤਮਾ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਸੋਰਸ ਆਫ਼ ਇਨਕਮ। ਨਾਲੇਜ਼ ਵੀ ਉੱਤਮ, ਮੱਧਮ, ਕਨਿਸ਼ਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ। ਮਰਤਬਾ ਵੀ ਉੱਚ ਹੈ। ਹਿਸਟਰੀ, ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਤਾਂ ਝੱਟ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਯੁੱਧ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹਾਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਾਰਦੇ ਹੋ। ਹਾਰਕੇ ਭਾਗੰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਾਗੰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਜਿਵੇਂ ਦੇ ਸੀ ਉਵੇਂ ਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਵੀ ਉਸਤੋਂ ਵੀ ਬਦਤਰ। ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚਲਣ ਤੋਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਝੱਟ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਣ ਦੀ ਮਾਲਾ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਨਿਸ਼ਚੈ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੈ ਮੈਂ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਕੇ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਾਂਗਾ। (ਸਭਨੇ ਹੱਥ ਚੁੱਕੇ) ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਦੈਵੀਗੁਣ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਜਦਕਿ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਮਤਲਬ ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇਵੰਤੀ ਮਤਲਬ ਸਹਿਜਾਦਾ ਬੰਨਤੀ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਜ਼ਰੂਰ ਆਵੇਗਾ ਜੇ ਫਾਰਨਰਸ (ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਾਲੇ) ਸਭਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਬੂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਸਭ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਆਦਿ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਦਾ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖੀਏ। ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਮਝਾਣਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਲਗਾਉਣੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। 4 -5 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਤੇ ਵੀ ਮਕਾਨ ਲੈਕੇ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਕਿ ਖੁਦ ਬਾਪ ਸਾਡਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਅਥਾਹ ਧਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ।

2. ਵਿਜੈਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇਵ ਦੇ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਬਣ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਜੇ ਦਿੱਤਾ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਕਦੀ ਨਾ ਆਏ। ਸੰਸ਼ੋਬੁੱਧੀ ਬਣ ਆਪਣਾ ਪੱਦ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਿਘਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਖੇਡ ਸਮਝ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਰਵਿਘਨ , ਵਿਜੇਯੀ ਭਵ :
ਵਿਘਨ ਆਉਣਾ ਇਹ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ ਪਰ ਵਿਘਨ ਹਾਰ ਨਾ ਖਵਾਏ। ਵਿਘਨ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਮਜਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਇਸਲਈ ਵਿਘਨਾਂ ਤੋਂ ਘਬਰਾਉਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਖੇਡ ਸਮਝ ਪਾਰ ਕਰ ਲਵੋ ਉਦੋਂ ਕਹਾਂਗੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਜੇਯੀ। ਜਦੋਂ ਸ੍ਵਸਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੈ ਤਾਂ ਘਬਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹੋ ਤਾਂ ਨਿਰਵਿਘਨ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਬੁੱਧੀ ਫ੍ਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਘਨ ਜਾਂ ਮਾਇਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਬਿਜ਼ੀ ਰਹੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਜਾਂ ਵਿਘਨ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲੈਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੁੱਖ ਦੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਜਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮਰਿਆਦਾ - ਪੂਰਵਕ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸਭਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਵੋ।
